



7. 6. 2026–14. 6. 2026 * LVI * 2354

ŽUPNIJSKI LIST STOLNE ŽUPNIJE

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

10. NEDELJA MED LETOM

Kako nepopolne so človeške misli: »Povej mi, s kom hodiš, in povem ti, kdo si.« Saj drži, a le delno, kot vse človeško. Ljudje radi lovimo splošno mnenje, ne da bi ga preverjali, celo sodbe o drugih ljudeh. To so občutili tudi cestnarji. Preprosto so veljali za goljufe in lakomneže, za prezira vredne ljudi; toliko bolj, ker so bili v tej službi tudi v času prezirane rimske uprave. Ni čudno, da so Jezusa opravljali in obsojali, da se ni distanciral od njih, pa je veljal za učitelja pravičnosti. Zato je tako veliko vredno, da Boga spoznamo, k čemur nas spodbuja Ozej s svojim: »Spoznajte Gospoda,« da se naučimo bolj pravično presojati sebe in druge, bolj po njegovo. Da ne bi v isto vrečo svoje redovalnice tlačili z enako oceno vse Rome in migrante, vse učitelje in politike, vse duhovnike ... Bog gleda človeka v njegovi enkratnosti, res po imenu. Iz otroštva mi odmevajo besede: »Prepričaj se, potem pa govori.« Jezus je videl v človeka, v vso vsebino njegovega srca. Za slabega neprijetnost, za iskrenega, tudi grešnika pa tolažba. Preden

spregovorimo o drugem, se moramo kar resno vprašati: Ali ga zares poznam, vem le za njegove slabe ali tudi dobre lastnosti; razumem, zakaj je postal tak, kakršen je? Ali ga znam tudi takega spoštovati, kot želim, da mene drugi spoštujejo? Mu želim in privoščim le dobro, tudi če on ni tak do mene? Tako gledanje smo opazili pri Jezusu. Smo s tem spoznali vso resnico o človeku? Pavlu še potem, ko je že oznanjal Kristusa, niso zapuili; pred očmi so imeli le njegovo proticerkveno preteklost. Jezus je v Zaheju videl kompleks manjvrednosti, ki ga je sam zdravil z bogatenjem, in pokazal mu je pot rešitve v istem poklicu. V Mateju, ki je bil, kot je videti, nekako zadovoljen s svojim položajem, pa je videl tudi nekaj, česar Matej sam ni vedel o sebi. In potegnil ga je iz njegovega okolja ter ga povabil v delo apostolstva. Dobro je kar vsak dan vprašati Jezusa, kaj on vidi v meni, kaj bi rad napravil iz mene, kaj od mene pričakuje. In lažje nam bo tudi prav spoznavati druge.

Anton Slabe

DOKUMENTI DRUGEGA Vatikanskega koncila –

II. konstitucija o svetem bogoslužju *Sacrosanctum Concilium*.

2. Liturgična reforma: izročilo in razvoj – iz katehez papeža Leona XIV.

V okrožnici *Mediator Dei* je Pij XII. zapisal, da »je Cerkev živi organizem in zato, tudi kar zadeva sveto bogoslužje, raste in se razvija, se prilagaja in usklajuje z okoliščinami in potrebami, ki se pojavljajo skozi čas.«

V skladu s tem načelom je Drugi vatikanski koncil v uvodu konstitucije *Sacrosanctum Concilium* (SC) prepoznal, da je »njegova dolžnost, da se na poseben način posveča tudi reformi in spodbujanju liturgije« (SC, 1). Koncilski zbor je bil namreč sklican z namenom, »da med verniki spodbudi vedno bolj krščansko življenje, da ustanove, ki so podvržene spremembam, boljše prilagodi potrebam našega časa, da pospeši vse tisto, kar bi lahko prispevalo k edinosti vseh vernikov v Kristusa, in da okrepi tisto, kar bi pomagalo poklicati vse ljudi v naročje Cerkve« (ibid.).

V tistem zgodovinskem trenutku se je močno čutila potreba po obnovi bogoslužnih oblik, s katerimi je Cerkve stoletja slavila Boga in posvečevala krščansko ljudstvo. Zahvaljujoč liturgičnemu gibanju je dozorelo prepričanje, ki ga je pozneje izrazil sveti Janez Pavel II., da »obstaja tesna in organska vez med prenovo liturgije in prenovo celotnega življenja Cerkve. Cerkev ne le deluje, ampak se izraža tudi v liturgiji in iz liturgije zajema moč za življenje.«

Da bi vernikom olajšala dostop do bogastva darov milosti, ki jih podeljuje sveto bogoslužje, konstitucija *Sacrosanctum Concilium* učinkovito nakazuje smer, ki ji je treba slediti: »ohraniti zdravo izročilo in se odpreti upravičenemu napredku« (SC, 23).

Papež Benedikt XVI. je v tej izjavi prepoznal »program reforme« koncilskih



očetov, »v ravnovesju z velikim bogoslužnim izročilom preteklosti in prihodnosti«, pri čemer je opozoril, da »se izročilo in napredek pogosto nerodno postavljata v nasprotje«, medtem ko »se v resnici oba pojma dopolnjujeta: izročilo samo po sebi na nek način vključuje napredek. Kot da bi rekli, da reka izročila nosi v sebi tudi svoj izvir in teče proti izlivu.«

Koncil potrjuje legitimnost tega napredka, ki je ukoreninjen v pristnem izročilu, pri tem pa znotraj bogoslužja razlikuje med »nespremenljivim delom, ki je Božje delo«, in »deli, ki so podvrženi spremembam in se sčasoma lahko ali celo morajo spremeniti, če so se vanje prikradli elementi, ki manj ustrezajo notranji naravi same liturgije ali če so postali manj primerni« (SC, 21). Takšne spremembe so se skozi stoletja nenehno dogajale, da bi vernikom prek obredov omogočile plodno soudeležbo v Kristovski velikonočni skrivnosti. Liturgija je bila tako stoletja gonilo evangelizacije.

Zato je razumljivo, zakaj so koncilski očetje priporočili, naj se prenova obredov, kadar to ustreza »resnični in preverjeni koristi Cerkve«, vedno izvaja »z

upoštevanjem, da nove oblike na nek način organsko izhajajo iz že obstoječih» (SC, 23). Za dobro celotne Cerkve se mora pred vsako reformo vedno »predhodno skrbno opraviti teološka, zgodovinska in pastoralna raziskava« (ibid.).

Koncilsko učiteljstvo na ta način poziva, da se je treba izogniti povzročanju zmede ter kogar koli odvrniti, da bi na lastno pobudo kaj dodajal, odzema ali spreminjal v liturgiji (prim. SC, 22).



Zato spodbujam vse, ki so poklicani k pripravi obhajanja Božjih skrivnosti, zlasti duhovnike, naj vedno ohranjajo tisto spoštovanje bogoslužnih besedil in predpisov, ki izhaja iz notranje drže razpoložljivosti in izročitve Bogu, s tem ko izkazujejo ponižnost pred njegovim veličastvom in iskreno zvestobo cerkveni skupnosti.

SRCE JEZUSOVO, DOBROTE IN LJUBEZNI POLNO

Češčenje Srca Jezusovega je češčenje Kristusove ljubezni do človeka. Srce je simbol njegovega usmiljenja, daritve, zvestobe in odprtosti za vsakega človeka. Ko častimo Jezusovo Srce, se odzivamo na ljubezen, ki se je razodela na križu in ostaja navzoča v eharistiji.

»V Srcu Jezusovem najde človeštvo šolo ljubezni, pravičnosti in miru. Tam se človek uči, kako ljubiti Boga in brate z iskrenim in velikodušnim srcem.« /Sv. Janez XXIII./

»Pobožnost do Srca Jezusovega je najzgovornejša šola Božje ljubezni. Iz tega Srca se učimo, kako je Kristus ljubil Očeta in kako je ljubil vse ljudi do popolnega darovanja samega sebe.« /Sv. Pavel VI./

»Bog je Oče, ki nas ljubi. Toda še več: Bog ima srce matere. Ne želi nas izgubiti, ampak nas rešiti in nas objema s svojo usmiljeno ljubeznijo.« /Bl. Janez Pavel I./

»Srce Odrašenika vabi človeka, naj se vrne k ljubezni Očeta, ki je vir vsake pristne ljubezni. V tem Srcu se razodeva vsa resnica o Bogu, ki je ljubezen, in vsa resnica o človeku, ki je poklican živeti v ljubezni.« /Sv. Janez Pavel II./

»V prebodenem Jezusovem Srcu je razodet Božji načrt ljubezni do človeštva. Ko zremo to Srce, razumemo, da krščanstvo ni najprej moralni nauk, temveč srečanje z dogodkom ljubezni, z osebo, ki daje življenju novo obzorje.« /Benedikt XVI./

»Njegovo odprto Srce nas prehiteva in nas čaka brez pogojev; prosi le, da bi nam mogel podariti svojo ljubezen in svoje prijateljstvo.« /Francišek/

»Ko usmerjamo svoj pogled v Jezusovo Srce, se učimo vračati temu svetu srcu, ki zna ljubiti, odpuščati in skrbeti za druge.« /Leon XIV./



DOGODKI PRED NAMI

- **V nedeljo, 7. 6.,** bo v stolnici zvečer po maši ob 19.30 koncert duhovniškega okteta Oremus. Lepo vabljeni!
- **V petek, 12. 6.,** bo v stolnici ob 16.00 sveta maša in po njej srečanje za bolnike in starejše. Maševal bo bolniški župnik dr. Anže Cunk in med mašo podelil zakrament bolniškega maziljenja. Po maši bo druženje na proštovem vrtu. Lepo vabljeni, zlasti tisti obiskovalci stolnice, ki ne zmorete več redno prihajati k mašam.
- **V sredo, 17. 6.,** bo pri večerni sveti maši ob 18.30 sodeloval zbor Anton Foerster ob 100- letnici skladateljve smrti. Lepo vabljeni!
- **V torek, 23. 6.,** bo ob 18.30 sveta maša za domovino. Lepo vabljeni k čim večji udeležbi!

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 7. 6.: 10. nedelja med letom**
- **Ponedeljek, 8. 6.: sv. Medard, škof**
- **Torek, 9. 6.: sv. Primož in Felicijan, mučenca**
- **Sreda, 10. 6.: sv. Bogumil Poljski, škof**
- **Četrtek, 11. 6.: sv. Barnaba, apostol**
- **Petek, 12. 6.: SRCE JEZUSOVO, slovesni praznik**
- **Sobota, 13. 6.: Marijino Brezmadežno Srce**
- **Nedelja, 14. 6.: 11. nedelja med letom**

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH, PRVIH PETKIH IN OB NEKATERIH PRAZNIKI: tudi ob 16.00

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN: 8.30 in 18.00: rožni venec

NEDELJA: 15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

PRVI ČETRTEK: po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

PRVI PETEK: 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim
15.00: ura Božjega usmiljenja

PRVA SOBOTA: 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.

Odgovarja: Roman Starc, župnik.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354



Informacije dobite tudi
na spletnem naslovu:
<https://stolnica.si>